

Observatoriu este de done ori in
septembra, miercurea si sambata.
Pretiul
pentru Sibiu pe 1 anu intregu 7 fl.,
pe 6 luni 3 fl. 50 cr., dusu la casa
cu 1 fl. mai multu pe anu; — trimis
cu posta in lantirul monachiei
pe 1 anu intregu 8 fl., pe 6 luni 4 fl.
In strainatate pe 1 anu 10 fl.
sau 22 franci, pe 6 luni 5 fl. sau
11 franci; — numeri singuratici se
dau cate cu 10 cr.

OBSERVATORIULU

Diariu politico, national-economic si literariu.

Nr. 87.

Sibiu, 28/9 Novembre 1878.

Anulu I.

Cestiunea Croatiei.

Lectorii nostri cunosc din diverse informații, cătă de multă săptămână relațiile politice ale Croației aceșta monarhia cu ale Transilvaniei, scuși causele pentru care, omenii și mijlocul de prin care Croația în fă în stare de a înainta la rangul politic unde se afla ea astăzi, era Transilvania cadii în starea în care o vede totă lumea. În Croația dela 1848 nu a cutediat nimeni se dica vreodata națiunei: „Avem se mergem totudeauna cu guvernul, cu ministeriul, făcă compus din oricare partidă politică și din orice elemente naționali. Suntem neinventati, necultivati, prosti, abia meritam se fiu renumerati între națiuni; nu ne totu vorbiti de drepturi dumnediesci și omenesci; destinul nostru este, că se traimu din gratia altora, se ne castigam căte-unu dreptu națională politică și bisericescu, totu asia, mergându în gunchi, precum se tărescu pecatosii către iconele facete de minuni.“ — „Trimiteti deputati la parlamentul central (senatul imperial din Vienă) și tăte celelalte vi se voru adaoge voie, cali ferate, dotatiuni pentru cleru și alte bunatati minunate,“ li se dicea și croaților neincetat dela 1861 pâna în a. 1866. „Ne inchinam cu multă plecatiune și forță multiamu pentru atătea promisiuni frumoase; făcă mai antaiu voimur se scimur curat și respicatu, cum remane cu autonomia noastră provincială, cu drepturile noastre sacre naționale, cu limbă, cu autonomia eclesiastică, cu fondurile și veniturile noastre provinciale; căci adeca se vedeti dv. domni austriaci, principiile politice și aplicarea loru prevedute în preaîn. diploma imperială din 20 Octobre 1860 totu ne-ar mai conveni; făcă schimbările facute în aceea prin patentă din 26 Februarie 1861 nu sunt nicidcum pe gustul nostru și — multe din trensă nici chiaru pe alu dvostă, de es. §. 13. Scurtu, vointă noastră este, că mai antaiu se ne regulam afacerile noastre de acasă, și numai după aceea se plecamu la unu drumu departat, către Vienă.“

Dupa Sadowa-Königgrätz croaților le venia invitații insocite de mari complimente dela — Pesta. Limbagiul croaților remase același: „Se venim si la voi, făcă se vedem cine si ce ne remane acasă la noi.“ Atunci inteleptul Franciscu Deak recte Pescariu, de origine din Macedonia, de

dise către ungureni: Daca voiti se ve consolidati, se aveti pace și liniste în fiitorul dualismu, trimiteți croaților una foia alba, că se și scria pe ea drepturile, pe langa care credu ei că și voru conserva naționalitatea și că voru fi în stare de a prospera în provinția loru. Ungureni adoptara, de și cu mare greutate, consiliul lui Pescariu, înse cu planul reservat, că indată se formează cumva o majoritate magiară în sinulu Croației, care apoi se scria pe foia alba totu ce li se va dicta din Pesta. Asia să și intemplatu; făcă pacea dintre croați și ungureni a disparutu și croații nu au pausat, pâna ce nu au delaturat pe partidă magiară și au pusu în capulu mesei pe cea națională, cu care apoi se inchiaie unu nou actu, alu carui simbure fu: administratiunea politica, justiția, cultulu și instructiunea în Croația remanu în manile națiunei serbo-croațice, și din veniturile ei circa 4 milioane florini; totă celelalte drepturi și acte de suveranitate, între care la locul antaiu și restulu pungei, anume imposibile indirecte și darea în sange spre intregirea armatei comune, se trăca și se remana în potestatea statului unguresc și respective în a monarhiei dualistice.

„Fără bine,“ își disera atunci multi serbo-croați. Bine și nu prea, respunseră alii, carii vedea și mai departe, și era pentru ce.

Dela 1871 încocă se decise desființarea granitiei, adeca a institutului militar destul de vechi, din Banat, Slavonia și Croația. Acea desființare semnifică, că cele 14 regimenter și alte trupe (căiachistii) scotiendu-se de sub administratiunea militară, se se încorporează la provincia, se fă gubernate și administrate după legi civile. Sunt 7 ani, de candu „granita“ din Banat făcă încorporată la Ungaria, din contra granita serbo-croată nu să încorporată nici pâna astăzi la Croația, ci preste 750 de mii serbo-croați făcă a mai fi militari, se administra totu militaresc; prin urmare, aceea și națiune se tîne totu desbinata. Dietă Croației a cerutu pâna acum de repetate ori încorporarea „granitiei,“ înse totudeauna făcă nici-unu rezultat, era că temeu alu acelei denegari se aduce numai protestul, că acel popor militar inca totu nu ar fi maturu pentru viața constituțională. (Ce mai viața!) Indesertu replică croații, că granita transilvana — cinci regimenter mari — se află încorporată dela 1852 la provincia, și cea banatica

de 7 ani, și că serbo-croații nu sunt mai pucinuitori, de es. pentru legi electorale, decât romani și secuii. Adeverul înse este, că celor dela putere li se pare lucru prea peste măsură periculosu, că tocma 1,900.000 locuitori de aceeași naționalitate pe 755 miliarie □ se fă intruniti și reprezentati prin dietă Croației:

La acea buba rea care căce mereu, se adaoga alte doue, pote și mai doreroșe. Una este, că croații ceru cu perseverantia barbatăscă, că după ce titlul istoric alu tărei loru e recunoscutu și usitatu că regatul triunitu (dreiniges Königreich), regele Dalmatiei se fă subtrasu dela senatul imperial și alaturat la Croația.

In momentele de facia stă la ordinea dileyi Bosni'a și Hertegovina'. Aci serbo-croații și chiaru dietă loru, esu cu diverse teme istorice și ethnographice, adeca naționali, cerindu cu totu adinsulu, că dupace se ocupara acele provincii, pâna acum turcescii, se nu mai fă vorbă numai de occupație, ci de annexiune puru și simplu la monarhia și totuodata immediat de încorporare la Croația. Se intielege prea usioru, că ungureni nu voru acea încorporare odata cu viața, și că dilele acestea își batu capulu cum se facă, că monarhulu nici se primășca în audientia pe deputațiunea croată, alesa spre a supune adresă a dietei la cunoștința prea înaltă. În constituirea unei tări autonome de preste patru milioane de slavi meridionali, ungureni vedu periculu supremu pentru domnia loru. De aici vine, că irritația reciproca și fereberea colcătoriea dintre ambele acele elemente naționale, slavi și magari, se pote asemenea numai cu cea dela 1848; era învietiatură pentru noi este, precum observaseram și la alte ocasiuni de repetate ori în cursul anului, că se fă cu neadormita luare aminte la evenimente de natură a acestora, cu atătu mai virtosu, că la casuri de asia, se ceru nu numai pungile noastre, adeca imposibile grele, ci și sangele fililor noștri.

Transilvania.

(Sciri economice.) Dupa trei ani sterpi, in fine mai avu și aceșta tăira nefericita unu anu bunicelu, de si nu făcă exceptiune, din cauza că in unele tănuturi stricăseră ploile cele multe. Dara destinul ori-carei tări făcă industria mare si

Foisiōra „Observatoriului“.

Francina și Firul Feciori.

De Paul Féval.

Traducere de: Dimitrie Petrescu.

(Urmare și fine.)

XVI.

Baronul Roger ajunse maioren peste cătuva tempu, și într-o dimineață de Maiu, clopotele din Illiers-les-Arciaux sună voiosu.

Francina avea albă diademă a logodnicelor în aurul seu Peru și în ochii ei albastri totă diamantele zimbului.

XVII.

— Domașna baronă, ii disse don Bertrand, iti aduci aminte de gingasă minune ceți aperă într-o diușă? Ceea ce odinioară împiedică de a intra trebue de acum înainte se împiedice de a esii. Eta-te animă casei. Remanu la dtă. Candu animă lipsesc, casă e morță.

Totu asia, bunulu preotu vorbă totă diușă si facă bine.

Feciora Mario, de ai tărce atătu de multu ca se pastredă animile tuturor caselor noastre!

XVIII.

Tempulu trecuse; nimeni nu-si mai aducea aminte de lună de miere. De multi ani, don Bertrand dormea în cimitiru.

Baronul și baronă n-avea copii. Baronul se ducea departe, multă departe, la venatore, și baronă singura acasă, plangea.

XIX.

Intr-o săptămână, vecinii veniră se vizitează pe baronă Francina și își disera:

— Cum se pote că baronul d-tale se te lasă asia singura!

Vecinii sunt totudéuna reuaciosi.

Francina respunse:

— Roger îlu meu e la venatore. Si vecinii rădiendu:

— La venatore, da, ha! ha!

XX.

După vecinii plecăra, Francina audi sub fereastră sale o voce cantându acompaniata de gitara.

— La mediul noptiei, tatuca?

— Da, este o serenada.

— La ce servesc asta?

— La nimicu, ai se vedi. Francina aruncă o mantă pe umerii sei tremurandi.

Unde se ducea ea? Dumnedieci scie. Mania este consiliariu reu.

Usișa se deschise scăriindu cu intristare. Picioarele Francinei calca petră pragului.

XXI.

Acăsta usișă, o data trecuta, făcă dragă, se închide pentru totudéuna!

Dar înaintea usișăi, unu firu subtire se legăna la suflarea ventului și veni se atinge facă Francinei.

Acăsta fă de ajunsu.

Francina, care esise pe jumetate, reintră repede, zimbindu printre lacrimile sale.

XXII.

Santa Fecioră, de ai tărce atătu de multu ca se aperi onoreala tuturor si fericirea tuturor!

Si privescă, scumpă fetiță, éta unu firu, unu firu de păianjeni, firul Feciori ceți mangaie fruntea

Privescă! Celaltă capetă, perduță în azură, afiră inca de depanătorea reginei angerilor.

XXIII.

— Dar ce se facura, tata, baronul Roger și baronă Francina?

XXIV.

— Prin ferestră deschisa pe o noapte de toamnă, candu Francina visă, unu fulgu din acele dantele ceresci intră, dulce legănu în care zimbea unu micu angeru roșioru, cum erai tu acum noue ani.

Scii tu fătă mea? candu acești angeri vinu, aducu cu dinsuții pacea și iubirea.

Pe deasupra legănului adoratu, Roger și Francina își intinsere manile. Firul Feciori se prinse de brațele loru și înlănușii animile loru.

Roger, Francina și copilul nu mai formădă de către unu singuru sufletu, ce se numește familie.

Diverse.

— Dupa batalia dela Hochstädt — 13 August 1704 — marele generalu recunoscutu între prizonieri francesi pe unu soldat, pe care în decursul lui pătrăsescă devotandu o bravura exemplara. „Déca regele vostru“ își dise generalul, ar avea multi soldati asia bravi ca pe tine, apoi ar fi neinvincibilu.

— „Ah,“ respunse bravul, „soldati ca mine are destui, și lipsesc înse generali ca d-ta.“

— O femeie pe alu carei fiu lăuașera la catane, veni se se planga la unu generalu si se lăua roșe se i scape feciorulu. „Fi liniștită bună mea,“ își dise generalul, „fiul d-tale și-alesu o cariera onorifica. Vedi, eu și unu frate alu meu si chiaru imperatulu si principii sei sunt soldati.“ „Da,“ își respunse betrană mama, „pentru d-vosă este lesne se fiti soldati, pentru că nu a-ti învietiatu altuceva, Töderulu meu este înse croitoru.“

comerçiu este, că daca anulu este manusu si productele se facu in abundantia, atunci tiér'a se innéca cum amu dice, in unsórea sa, că-ci nu pôte preface mai nimicu in bani si poporulu nu e in stare se'si ajute la lipsele sale; éra daca anulu e sterpu, atunci ómenii traiescu ca ursii in scorbura sugêndu-si unghiile. In totu casulu este inmiitu mai bine candu se facu de tóte, pentru că locuitorii se aiba cu ce se satura. Cà anulu a fostu bunu, se pôte cunósce si din cercetarea cea mare a tergurilor de septemana pe la cetati si orasie. Asia de es. cele doue tèrguri de marti si vineri, usitate in Sibiu, au fostu in septeman'a ce trece, mai pline decat multe tèrguri de tiéra. Pretiurile productelor agricole au scadiutu tare in compariuie cu cele de inainte cu 6—7 luni. In piati'a Brasiovului se paru a fi cele mai exagerate si totusi multu mai scadiute din ce fusesera inainte. Asia in 1 Nov. 1 hectolitru grâu frumosu curatu se vindea cu 6 fl. 80 cr., de midiulocu 6 fl. 20 cr., amestecat 4.80; secara frumosa 4.80; ordi curatu 4.20; ovesu 2.30 si 2.20; papusioiu (cucuruzu, porumbu) 4.30; malaiu 4.70. mazare 5.60; linte 7.10; fasole 5.30; sementia de inu 9.60 (scumpa); sementia de canepa 7.50; cartofi carii fusesera forte etini a. tr., se vendu cu 1 fl. 65 — Carnea de vita kilogr. (scumpa) cu 40 cr.; c. de porcu 48. c. de óie 24 cr. 100 kilogr. seu prospectu 30 fl., seu topitu 36 fl.

In tóte celealte piatie transilvane cerealele sunt mai estime decat la Brasiovu, dara spre a castiga spatiu, vomu insemnata pentru economi si comercianti din fiacare piatia numai căte doue prodcute principali, din alu caroru pretiu se potu combina si alu celorulalte in proportiune. Asia: aici in Sibiu grâul frumosu hectolitru (in greutate de 76 pana la 80 kilograme) e 6 fl. 20 cr., papusioiu (70—72 kil.) 3 fl. 30 cr. La Clusiu grâu frumosu 4 fl. 60 cr., papusioiu 3 fl. In Aiud u grâu curatu 5.50, papusioiu 3 fl. In partea oppusa a tierei, la Gherl'a grau curatu 4 fl. 20 cr., papusioiu 3 fl. 50 cr. In Reghinu grâu curatu 4.78, papus. 3. Carnea de vita in acestea piatie e cu 30 pana la 32 cr. 1 kilogr. In Fagarasiu sunt mai tóte pretiurile ca in Brasiovu.

Nutretiu de vite inca este mai preste totu de ajunsu.

Amu inchiaietu mai susu din estinatate la fertilitatea anului. Mai e inse de insemnata si alta impregiurare atinsa si in Nr. tr. Executiunile de contributiuni si-au aruncatu retiele preste tóta tiér'a că-ci este patrariulu din urma, care trebuea se fia platit in 15 Octobre. Dara vai, candu si de unde se'si platésca poporulu datorile vecchi, in care se vede aprope innecatu!! Si apoi mai striga unii emigrati intiepti, carii vedu departe pana la nasulu propriu, ca se se nu le cantamu atatea despre economi'a nationala?

In districtele cu vii s'au facutu struguri forte multi; ce folosu inse ca pretiurile sunt apasate, éra cei carii facu vinuri artificiose cu ingrediente chemice blastemate, le apasa si mai tare.

(In cestiunea calei ferate dela Predealu). „Kelet“ din Clusiu passionatu spre a degrada si innegri totu ce e romanescu, acusa din nou pe gubernulu Romaniei, ca nu se lucra nimicu pe lini'a Ploiesci - Predealu. Noi inse amu conversatu in dilele trecute acolo la faci'a locului, cu doi ingenieri, unulu germanu si altulu romanu, carii la intrebarea nostra ne respunsera: Ungurii cu scurt'a loru linia Brasiovu - Predealu obligati prin conveniune a o termina in Maiu 1878, nu voru fi gata pana in Maiu 1878; éra noi, de si amu portatru resboiu teribile, totusi linile Ploiesti - Campina si Sinai'a - Predealu avemu se le tirminamu estimpu pana in Decembre. Ne remane partea din midiulocu Campin'a - Sinai'a, cea mai grea din tóte, căci pe o singura sectiune vinu 6 tunelle si 25 de poduri. Acesta o vomu termina in anulu viitoru. Noi avemu preste trei mii de lucratori, pentru - că platinu multu mai bine decat ungurenii. Asia dara diferenti'a intre ei si noi va fi numai de 5—6 luni. —

Revista politica.

Intre primii oratori iscrisi in contra projectului de adresa, elaboratu de comissionea esmisa ad hoc si care a fostu pusu la ordinea dilei in 4 l. c. in senatulu imperiale din Vien'a, a fostu comitele Hohenwart. Discursulu seu prin care au combatutu tenórea acelui projectu de adresa, se pôte considera ca discursulu de programa gubernamentalu, prin care marele si multu temutulu capu alu partidei federaliste si-au espusu principiele sale politice si ale partidei sale cu o demnitate inpunatore de respectu si cu o seriositate ce caracterisëza pe

adeveratulu barbatu de statu. Prin o fericita grupare a resultatelor obtinute in cursul celor 12 ani ai periodei dualistice, celebrulu oratoru au formulat unu actu de acusare indreptat in contra partidei centralista „fidela constitutiunei“, in care, ca si din cristalulu unei oglinde se reflecta in modulu celu mai fidelu, egoismulu, nesinceritatea si incapabilitatea de a guberna a partidului, care pana mai ieri si-au datu aerulu a fi nedispensabilu pentru esistinti'a si prosperarea monarchiei.

Comitele Hohenwart au probat contrariulu, aratandu, ca tocmai acelui partidu esclusivist si terorisatoru, care au usurpatu prin mijloce neleale supremati'a politica in Austri'a, este autorulu si complicele aceloru incurcaturi si miserii subtu care sufera actualmente monachi'a austriaca. In numerulu viitoru speram a potea pune subtu ochii cetitoriloru nostri unu estrasu suficientu din prea interesantulu discursu alu comitelui Hohenwart, care deca nu ne insielamu va fi inca chiematu si pote mai curendu decat se astépta adversari sei, a juca unu rolu politicu importantu in monachi'a austro-ungara.

Comedi'a de punere sub acusare a cabinetului C. Tisza, inscenata in diet'a din Ungari'a de catra partid'a cusiuthiana s'au terminat prin respingerea acelei propunerii cu 170 voturi contra 95. O noua proba acesta, ca responsabilitatea ministeriala este inca o dorintia piôsa, nu namai in Greci'a si Romani'a, ci si in Ungari'a. A fi ministru seu a fi fostu ministru, de si responsabilitatea este inscrisa in constitutiune se pare, ca inca totu mai este unu titlu poternicu la inpunitatea si inviolabilitatea aceloru muritori, cari au fostu chiemati la acea functiune inalta de statu!

De catva tempu press'a austro-ungara discuta eventualitatea unei nove grupari a poterilor europei si adeca ele afirma, ca pentru de a contrabalanta dictatur'a esercitata prin Prusso-Germani'a si Russi'a si pentru de a restabili ecuilibrul europeu atatu de multu sdruncinat in tempulu din urma, s'ar fi facutu o apropiere intre cabinetele din Anglia, Franci'a si Austro-Ungari'a, care la tempulu seu, sar' potea manifesta in modu realu, print' o alianta formală defensiva si ofensiva ca cu ocazie resbelului din Crimea. La aceste aiurari ale pressei dualistice si cu deosebire ale lui „Pester Loyd“ eata cum respunde principale Bismark prin „Nationalzeitung“ unulu din organele sale oficiose:

„Intr'unu organu oficiosu din Pest'a ni se da ocazie se audim o noua variatiune a inechitei mélodii, ca in Pest'a din considerare catra Germani'a se mai respecta inca alianta celor trei imperati, de si acum a sar' afla in positiune a castiga cu ajutoriulu poterilor din vestulu Europei, aceia ce cu ajutoriulu aliantei nordice Ungari'a n'au potutu castiga. Pana acum a amiciti'a Germaniei au costat pe Ungari'a forte multu si ca aceea s'au marginuitu numai pana la punctul acela, pana unde au fostu angajatu interesulu germanu. La acestea avemu a respunde, ca nu Germani'a este o piedeca pentru Austro-Ungari'a, ci propriile ei relatiuni interne. Cercurile politice din Ungari'a, cari porta carm'a statului dela 1867 incoce, si-au pierdutu tempulu celu scumpu cu totu felulu de nimicuri ale vanitatiei loru nationale, pentru care au cheltuitu atati bani, ca acum si — au secatu creditulu publicu. Alaturi cu aceste „alotrii“ au datu frane libere dorintiei loru de resbunare nationala si ori unde numai au potutu, au sugrumat pe Slovacii, pe Serbi, pe Romanii si pe Sasi in propria loru patrie si acesta orbire au mersu asia de parte, incat in cursu de ani intregi au defaimat la tota ocazie in modulu celu mai provocatoru poporatiunea slava din nordulu Turciei, in tempu ce ratiunea sanetosa, din contra le impunea se recunoscă de chiamare a Ungariei, precum ii consiliase Kosiuth, a face prin regularea relatiunilor interne si externe ale ei, că aceia se o consideră că centrulu firescu alu tuturor aspiratiunilor de libertate ale vecinilor ei. Prin o astfelu de politica Ungari'a si — ar fi castigatu o positiune firma si ar fi facutu prin aceea unu mare serviciu Europei intregi. Dara nu, dupa planulu partidei domnitoru, Ungari'a trebuea se appara in totu loculu că dieulu magiaru purtatoru de biciu si asia trebuea se urmedie, ca statulu magiaru in giurulu seu se nu aiba nici unu amicu, ci din contra se aiba pe cele mai multe state vecine de inamic declarate. Si in acesta ticalosie Ungari'a pretinde, ca imperiulu germanu cu desconsiderarea proprielor sale interese se i dea ajutoru seu deca nu, i se amenintia cu o contra-alianta francesa. Germani'a nu se teme de acesta.“

Acesta este respunsulu claru si respicatu alu

principelui de Bismark la veleitatile si ieremiadele unguresci, pe care poterniculu cancelaru le apretiasa precum merita. Principale cancelaru scie si este informatu forte bine despre „humbugulu“ liberalu si constitutionalu alu unguriloru, cari in fati'a Europei au sciutu se-si dea aerulu de martiri si victime ale patriotismului, liberalismului si democraticei lor, era in tiér'a, pretinsa a lor, terorisata si despăguita totu ce nu este magiaru. Incepe a se face lumina atatu in sferele mai 'nalte ale monarchiei catu si in cercurile diplomatiei streine, care a fostu amelita prin oratiunile de scena ale eroilor de fruse din diet'a unguresca in cursu de 12 ani Astazi Ungurii nu mai afla credientu nici chiaru la amicii lor, cei mai affectionati de odiniora, acarorii acceptari si sperantie nu le au realizatu nici catus de pucinu. Ce incredere mai potem avea noi in ei si ce bine potem accepta pe viitoru dela ei? Fara indoiala, ca nici una si nimicu ei — din contra Ce ajutoru si ce bine poate accepta cineva dela un omu, care voiesce se se sinucida, dupa ce si — au ruinatu sanetatea prin o viati'a desfranata si dupa ce si — au prapadit uvere prin cheltuel nebunesci?

Dela congresulu nationalu bisericescu alu Romanilor gr.-or. din Ungari'a si Transilvanii'a.

(Raportu specialu alu „Tel. Rom.“)

(Urmare.)

Siedinti'a VIII, din 9/21 Octobre 1878.

Siedinti'a se deschide la 9 ore si se autentica protocolulu siedintei premergatoare.

Presidiulu presinta o depesia dela dep. Popoviciu Desseanu, prin care cere dela congresu concediu pentru ca este ocupat cu culesulu viiloru. Se face din mai multe parti observarea, ca din acestu motivi nu se potu da concedii, insa congresulu fara privire la motivu acordă deput. Popoviciu Desseanu concediul cerutu.

Presidiulu presinta o depesia dela deputatul Filipescu, a carui mandat s'a nulificat in siedinti'a trecuta pe bas'a regulamentului. Prin acesta depesia data din 6/19 Octobre, Filipescu aviséza trimiterea prin posta a credentialului seu si cere concediu.

Alecsie Popoviciu considera trimiterea credentialului de intardiata si propune a nu se lua in considerare nici credentialul nici cererea de concediu de órece mandatului deputatului Filipescu este nulificat prin conclusulu congresului din siedintia trecuta.

Hannia nu este de parere, ca presentarea credentialului ar fi intardiata, caci Sambata n'a fostu trecuta inca a cincea de dela deschiderea congresului Propune verificarea deputatului Filipescu.

Munteanu crede, ca congresulu nu mai poate modifica conclusulu seu din siedinti'a trecuta, candu si decretat nulificarea mandatului a deputatului Filipescu din prelunga cu a altor doi deputati. Mandatul dep. Filipescu este definitiv anulat si cerculu electoral respectiv vacantu, prin urmare alte considerante aici n'au locu. Springesce propunerea dep. Alecsie Popoviciu.

Fratesiu dice, ca presentarea credentialului nici decum nu se poate privi de intardiata, ca-ci Sambata in 7/19 ale curentei congresulu a luat decisiunea, pri care se nulifica mandatul celor trei deputati, cari nu s'au presentat, si in aceasi zi, precum arata datul de depesie dep. Filipescu s'a insinuat. Nu este vin' a trimisatorului, deca acea depesia a ajunsu la cunoscinta congresului numai astazi. Springesce propunerea dep. Hannia.

Gaetanu nu vede nici unu rezultatu practic ce ar poté ave acesta desbatere. Dece a insinuat mandatul lui Filipescu, cerculu electoral totu pe densulu ilu va alege, deca se va verifica acuma, procedura este mai scurta.

Cav. Puscariu dice, ca este fapta validitatea conclusulu congresului, prin care se nimicesc mandatul dep. Filipescu. Insa nimicu nu ne opresce a rea suma conclusulu si dupa ce ne-a venit la cunoscinta lucruri, cari Sambata nu le poteam scî, nu este deca este decat inutil si modifica conclusulu. Propune a se reasuma conclusulu si pune verificarea dep. Filipescu la ordinea dilei.

Desbaterea asupra acestui incidentu se declara de incheiata.

Babesiu voesce a mai face unele observarii combate apoii propunerea cav. Puscariu, si afirma, ca mai bine ar fi se se transpuna depesia din prelunga cu credentialul comissionei verificatore.

Cav. Puscariu nu este de parere lui Babesiu.

Gaetanu crede, ca continuarea desbaterei ar cauza numai o mare confusie in obiectu.

Marienescu citeaza §. 4 din regulamentu, care da deputatilor unu terminu normat de 5 dile pentru insinuare. Dece ar ave locu interpretarea cav. Puscariu congresulu ar trebui se se ocupe pana la sferisitul sesiunii totu cu verificari.

Desbaterea se declara de nou incheiata si cestiu-ne se pune la votu.

Babesiu nu se poate retine a mai face unele observarii si dice, ca inainte de a se vota asupra propunerei cav. Puscariu ar trebui se se hotarasca intrebarea, ca conclusulu congresului de Sambata a fostu provizoriu seu definitiv?

Presidiulu pune la votu propunerile facute si se primește propunerea dep. Al. Popoviciu: a nu se lua in considerare depesia si credentialul dep. Filipescu.

Presidiulu presinta cererile dep. Antonescu si Nicora pentru concediu. Congresulu le incuiintieza.

Presidiulu presinta parerea consistoriului metropolitanu asupra regulamentului scoleloru. Se transpune comisiunei scolare.

Presidiulu presinta niste acte privitore la scolele granitiaresci. Se predau comisiunei scolare.

Presidiulu presinta o petitiune a mai multor comune din valea Almasiului in afaceri de arondare. Se preda comisiunei organisatore.

Peste anu face o propunere, ca birulu dupa sesiuni se se platasesca de comunele bisericesci si nu de parochii.

Se transpune la comis. pentru regularea parochieloru.

Vasilevici face o propunere pentru infintarea unui diaru oficialu metropolitanu. Se transpune unei comisiuni speciale de 3.

Presidiulu presinta supletorice o cerere de cediu a dep. Sig. Popoviciu. Congresulu incuviintieza Urméza ordinea dilei.

Hanea propune, ca obiectulu de la ordinea dilei fiindu de natura forte delicata, se se iea de la ordinea dilei si se se desbata in legatura cu raportulu comisiunei, ce are a revedea statutulu organicu.

Babesiu este in contra acestei propunerii.

Propunerea dep. Hanea nu se primesce.

Raportorulu comisiunei organisatore Trombitasiu, espune inca odata parerile majoritatii si a minoritatii in caus'a diferențier escate intre episcopulu Caransebesiului si sinodulu eparchialu.

Bartolomeiu face o schitia scurta a acestei afaceri. Spune cum eparchia Caransebesiului a fostu necessitata a-si ajuta din lipsa de mijloce, totu cu aseatori onorari. Numai la anulu 1871, cand statul a votat 100,000 fl. pentru biserica nostra, din care suma a primitu eparchia Caransebesiului 10,000 fl. a fostu in stare a salarisa 3 asesori, adeca pentru fie-care senatuate unu asesoru. — Celu dintaiu asesoru din senatulu bisericescu a murit si salariul s'a folositu pana la ocuparea postului dreptu stipendiu, iar' oficiul s'a provedeau de unu asesoru onorariu, care a primitu o remuneratiune. Sinodulu eparchialu a hotarita a ocupa definitiv acest postu, si a alesu de asesoru ordinariu pe unul dintre asesorii onorari. Episcopulu insa a refusat de a intari pe alesulu, si din acestu incidentu s'a nascutu diferențele intre episcopu si sinodul. Ambi, episcopulu si sinodulu, s'a invoitau a asternu acestu casu congresului spre apreciare. Majoritatea comisiunei afirma, ca o intarire a alesului asesoru nici n'a fostu de lipsa, de ore ce elu fu deja mai-nainte intarit la alegerea lui de asesoru onorariu. Acesta insa nu este asia. Legea se exprima in aceasta privintia claru si la murit. Unde are locu alegere, trebuie sa aiba locu si intarire. Faptul este, ca asesorul salerisatu s'a alesu, prin urmare alegerea lui trebuie asternuta conformu prescriptelor statutului organicu episcopului spre intarire. Unu casu analogu s'a intemplatu in sinodulu archidiecesanu. Prots. Puscariu, fostu asesoru onorariu in senatulu bisericescu, fu alesu de asesoru ordinariu si sinodulu archidiecesanu a supusu acesta alegere archiepiscopului spre intarire.

Majoritatea comisiunei sustine mai departe, ca intarirea episcopului poate fi pendenta numai de acele ce le pretinde statutulu organicu dela asesoru in senatulu bisericescu, adeca candidatulu se fie preotu, se cunoscă canonele bisericei si se fie omu nepatatu. Nu numai aceste sunt ce le pretinde statutulu organicu dela unu candidatulu pentru asesoratu, ci in prima linie pretinde, ca elu se fie qualificatu si bine meritatu pe terenul bisericescu.

Majoritatea comisiunei dice, ca intre unu asesoru onoraru si unu asesoru ordinariu nu este alta deosebire decatul salariul. Nici asta nu sta. Caci §. 118 alu st. org. prevede casulu, candu unu episcopu more fara de a-si fi denumitu vicaru si dispune, ca conducerea eparchiei in tempulu vacantie este concredita celui mai betranu asesoru dintre asesorii ordinari. Este evident, ca si statutulu face astfelu mare deosebire intre asesorii onorari si ordinari. Recomenda propunerea minoritatii comisiunei spre primire.

Gaetanu este in contra ambelor propunerii si tace o noua propunere in acelui intielesu, ca conclusulu sinodului eparchialu se se retrimita cu indrumarea de a-si constituui consistorulu conformu prescriptelor statutului organicu.

Episcopulu Popasu: Statutulu organicu este in aceasta privintia asia de claru, incatul numai poate incapa nici o indoiala. Candu mi s'a asternutu acesta alegere spre intarire am precugetu lucrul cu tota conscientiositatea ce-mi o impune positiunea de episcopu, si responsabilitatea ce o am catra biserica si catra statu. Si eu nu m'am simtitu indemnata a da acelei intariri bine-cuventarea mea. Dreptul de a nu intari nu mi se poate trage la indoiala. Cine are dreptu de a intari trebuie se aiba dreptu si de a refusa. Legea pe mine nu me deobligă a spune motivele pentru care am refusat aprobarea. Eu stau neclintit pe basa a legii si ori ce conclusu va aduce congresulu eu nu me voi abate de la lege si nu-lu potu urma, pana ce conclusulu congresului nu va dobandi potere de lege, sancționata de Maj. Sa.

Me rog deci, a apretiui aceste considerari isvorite din litera legei si din o anima, ce bate numai pentru biserica si natiune si adaogu totdeodata, ca eu la congresului eventualu alu congresului voi da la protocolu rezervele mele, cuprinse in declaratiunea acesta.

De altcum declaru, ca voi incerca a complana intr'altu modu lucrulu, insa nu potu da in fatia congresului promisiuni precise.

Babesiu este de parere ca, fiindu acesta declarare a episcopului de mare insemnata, congresulu se indruma comisiunea a luta in considerare declararea episcopului si se discute de nou obiectulu.

Congresulu primește propunerea lui Babesiu si ia dela ordinea dilei obiectulu din cestiuine.

Raportorulu com. organisatore raporteză despre petitiunea com. par. din Brasovu dela biserica Sf.

Nicolea in caus'a alegerei epitropilor. La propunerea comisiunei congresulu respinge petitiunea.

Acelasiu raportor propune, ca cu privire la reprezentatiunea mai multor preoti din eparchia Caransebesiului pentru abusurile la alegeri se decide, a se norma in principiu, ca candidatului la unu oficiu eclesiasticu, facendu abusuri se i se denegă intarirea de catra oficiele mai inalte si la casu, ca acelu candidat se face culpabilu de nou de astfelu de abusuri se se lipsescă cu totulu de candidare.

La propunerea aceluiasiu raportor se decide a se transpune propunerile, cuprinse in amintita reprezentatiune, cari privescu incasarea birului si stoloi la comisiunea pentru regularea perochielor.

Propunerea comisiunei organisatore, a indruma pe mitropolitulu a face o reprezentatiune in numele congresului la In. ministeriu pentru schimbarea legei de apararea tieriei in acelui intielesu, a permite cununia a tinerilor ce a indeplinitu etatea de 18 ani, sub cuvantul de a sugruma concubinatul — da ansa la o desbatere, la care ia parte Radulescu, Petricu, Hanea, Vasileviciu, Cosma si Traila. Congresulu decide a insarcina pe Metropolitulu, a cere dela gubernu cursursulu diregatorii civile la sugrumarea concubinatului si a face o reprezentatiune in intielesu propunerii comisiunei.

Raportorulu Trombitiasiu raporteză despre charia sinodului eparchialu din Caransebesiu, prin care cere ca congresulu se interprete p. 11 alu §. 96 si III, VII si VIII din stat. org. La aceasta cerere a datu ansa nisice resolutiuni ale ministeriului, prin care ministeriul denega sinodului dreptulu a prescrie contributiuni.

Congresulu decide, ca eparchia se caute a-si regula prin ajutoriulu propriu incasarile aruncaturilor, asa cum voru ierta in pregiurariile, pana la acelui tempu oportunu, candu se va afla de bine a se face din partea congresului o reprezentatiune catra gubernu.

La ordinea dilei urmăza alegerea comisiunei pentru infintarea unui diaru oficialu metropolitanu.

Congresulu alege in aceasta comisiune pe: cav. Puscariu, Ianculescu, Marienescu.

Siedinti'a se incheia la 1 ora d. a.

(Va urmă).

Estrusu dintr'o corespondent'a originala din Bosni'a.

Strilia la Octobre anulu 1878.

Multu stimate domnule redactoru! Nu sciu fi-voiu primitu bine, seu ba, destulu ca nu potu trece cu vederea a nu-ti scrie aici o epistola scrisa de de man'a locotenentului Iuon Herl'a din regimentulu alu 33-lea, care epistola a fostu adresata unchiului seu Tamasu Mitru din Strilia. Epistol'a aceasta din Bosni'a este forte lunga, deci numai aceia voiu estrage, ce multu pretiuita-ti foia va potea primi in coloanele sale si in fine voiu estrage aceea, ce On. publicu va ceti cu placere. Deci se urmedie epistol'a aceasta interesanta:

Zvornicu la 2 Octobre st. v. 1878. „Nu sciu primitai epistol'a mea prima scrisa din Tuzla, — ca-ci respunsu n'am capatatu: éta vinu de nou a-ti scrie mersulu pana la Tuzla, voiesc se dicu acelea statiuni, prin cari am trecutu pana la Tuzla. Acesta statiuni se numesc Siamatiu, Gradaciatiu si Srebrenicu. Din Tuzla am mersu la Zvornicu, unde regimentulu nostru va remanea preste ierna; Zvornicu este tocmai langa fluviul Drin'a, care desparte granit'a noua a Bosniei si a districtului, care l'a capatatu Serbi'a in urm'a tractatului dela Berlinu.

Mersulu din Tuzla pana la Zvornicu, a urmatu asia ca: dupa o pauza de trei dile, divisiunea de Kees — in aceasta divisiune am fostu si eu — a plecatu preste nisice munti grozavi, cu munitiuni si cu trenurile nostre de compania. Numai ce gafaiamu de obosela, chiamamu si pe dracii din iadu, numai se ni vina spre ajutoriu. La jumetate de cale inaintea nostra venii din Zvornicu o deputatiune, care a constat din consululu austriacu si mai multi notabili turcesci din Zvornicu; acestia cu flamur'a alba au adusu veste, ca Zvornicu se preda de voia buna si cumca insurgentii turcesci s'a imprasiciat, vediudu trup'a nostra mare, la care nu se poate opune.

Naintea Zvornicului desfasuraramu drapelele austriace, music'a militara incepă a intona, ér noi in urari porniramu in Zvornicu. Toti crestini seraci erau naintea opidului, fetitele cu flori si cu cunune ne acceptau, toti erau voiosi, toti felicitau pe imperatulu nostru Fransiscu Iosifu. Poti se-ti inchipuesc bucuria' seracilor crestini, — cari de locu fugira la conaculu turcescu (la comun'a turcesca), unde a fostu depuse campanele loru bisericesci, D-dieu scie de candu, — de aici inca in diu'a aceea le-au asiediatu in turnulu bisericei loru, unde tragendu-le s'a adunatu crestini cu lacrime in ochi, si au tienutu mis'a divina; mici cu mari dedeau multiumita Atotupotintelui, care 'ia scapatu de jugulu turcului foră omenia.

Tempulu ne a fostu favoritoriu, pana in 26 Sept., candu au inceputu ploile grozave, atâtea fortune, de cari se te ferescă Dumnedie. Amu fostu udi pana la camasia, apoi si tremuramu de frig, eram cu totii se abdicem de lumea aceasta fatala, inca asia ceva nu amu ajunsu de candu sum la militie. Apoi vestimentele nostre cum erau! Candu amu mersu cătra Zvornicu, toti amu avutu vestimente bune, noue, acum in se n'a dă pre ele nici unu cruceri, de si inaintea acesteia amu datu sute pentru ele."

Aici domnulu locotenente isi intrerupe epistol'a scrisa cu cerus'a, — apoi pe alta colă cu datulu de 4 Octobre continua:

"Se'mi punu més'a pe patu si se scriu mai departe, se-mi asiediu deci ladut'a, iubite unchiule, apoi se-ti mai scriu despre Zvornicu si trafulu nostru in trensulu, apoi in fine se mai vedi, cum necajimu. Printre gazete döra ai si cettu despre inaintarea nostra, cugetu in se, că mai tare te voru interesă rendurile mele, ca-ci descrierea unui lucru este mai verificatu dela acela, care trage

in necasu, decatul dela acela, care nici nu a vediutu tréb'a."

"Patulu 'mi este scaunulu, că-ci turci nemic'a nu au lasatu, altcum si mai bine imi pare, baremu nu trebuie se me culcu pe ped... turcesci. Amu unu câne si o mătia de soci; se vede că aceste animale sunt sincere cătra casa, nu că omenii. Despre cortelulu meu mai tardiu; acum se audiu ceva si despre Zvornicu.

"Inainte candu veniseram in Zvornicu, imi facému despre densulu totu feliulu de ilusiuni, cugetam, că Dumnedie scie, ca ce orasul pote se fia, de nu mai multa, baremu că Strilia; dar nu preste multu m'am inselatu in ilusiunile mele militare, că-ci abea unu batalionu potu se-se asiedie in Zvornicu, celealalte trupe afora in lagaru.") Zvorniculu este o ruina, incungurata de munti, are strade anguste, case de lemn, dupa stilulu turcescu edificate, acoperite cu sfide putrede.

"Omenii, nu numai că sunt investimenti fără gustu, dar si densii sunt urti: cum dice germanulu, prin traiul loru demoralizat — „ganz abgelebt“ va se dica, mōre fara dile. Femei nici una nu vedi, numai ici-colea se ivesc o crestina, la care se nu te uiti, că te ingretiosiedi, — turcele asemenea sunt urite, cum observă vre-unu barbatu, de locu -si astupa fisionomie, — inse acela, care se interesă, si are minte, totusi le potă vedea: densele sunt albe ca néu'a, dar' fără viciu si fără frumătă. De societate nici vorba nu este, te imple uritulu, stai pe pamantu — că-ci scaunu de feliu nu poti capăta — apoi privescu inaintea că unu nebunu, pana ce nu te rumpe fōmea, care, poti astepta pana ce va inceta. — Vrendu — nevrendu deci trebuie se meditedi, deca nu voiesc se flamendiesci.

"Eu amu fostu incortelatu langa conaculu turcescu, in o casa, unde a fostu unu harem, — dar turculu — se-lu scie mam'a padurei — s'a mutatu cu totu haremulu seu si mi-a lasatu numai o mitia si cătiva porumbi; in cas'a aceasta deducendu dupa chilia, turculu a avutu trei muieri, atât in chilia lui, cătu si in a muierilor sale a fostu cea mai mare necuratiune, că si la noi la celu mai prapadit tiganu. In cas'a aceasta ne-amu culcatu toti oficiarii, ne-amu intinsu mantalele si ne odiniremu pe vétr'a gola.

"In a doua di, din cortelulu aceasta ne-amu mutatul intr'unu castelu care e edificatul intr'unu verfu de munte; castelul acestu este foră ferestri, ploia' prin tōte anghiuile se stracura; o ruina întrăga, unde nu poti trai, ci vegetă. Nu sunu in stare a descrie necuratienea, spuscatiunea ce ar desemna mai bine frumătia (?) castelului. In pivnit'a castelului acestuia am aflatul vreo 23 de tunuri, 120 de maji de pravu de pusca in buti, munitiuni de pusce si arme si plumbi de mai multe soiuri, apoi in fine si cutite de ale loru ascunse că briciulu, — cu acestea li datina loru a taia fără mila capulu pruncului si alu ómenilor. Pana ce vii aici din orasul — trebuie se-te dai sufletul.

"Hei lume, deca cineva pana acuma nu s'a sciutu rogă lui Dumnedie, — acuma se invită de singuru! In miseri'a cea mai mare traemu, voiesc se dicu, cu rumu, cu cafea si cu fumatu ne tienemu vieti'a nostra nenorocosa de pe o di pe alta, — de vinu séu de unsore nici vorba, cu unu stricatu ne fierbemu māncarea pucina; repetu trafulu nostru, este de compatimutu.

"De cumva se va organiza posta, asia că se pot temu obtinuta si pachete, te rogu atunci, dorite unchiule, de si decandu sumu militaru nu te-amu rogatu, acum in se pe toti săntii te rogu, tramite-mi clisa, siunca si vinu, — aduti aminte de aceia cari sunt in departare, de aceia, cari -si periclită vieti'a si-si vîrsa sângelul pentru imperatulu nostru, dicu aduti aminte si atunci in adeveru ti se va iertă peccatele. In vieti'a ta mārimosă, mai nobila fapta nu vei face, ca atunci, candu iti aduci aminte de militarii romani, cari ridu de mōrtă."

"Pe langa plansori si pe langa esprimari forte triste dlu locoteninte -si finesc epistol'a, — care spune adeverulu vietuirei militarilor nostri din Bosni'a: vedem fōrte claru cătu patimescu, cătu suferu bravii nostrii luptatori. Aicea se vede in se, că ostēnulu romanu cu placere sufere pentru imperatulu seu, care cugetu, ea nu-si va lasa fiu cu tempulu ai renumeră cu lauriu cuveniti ai gloriei si ai vietuirei fericite.

E. N. Pucea.

Sciri diverse.

— (Sesiunea din anulu acesta) a Congresului nationalu bisericescu alu Romanilor gr. or. s'a terminat luni in 23/4 l. c. O mare parte a deputatilor atâtua clericali cătu si mireni au plecatu inca in acea di spre casa. Ilust. Loru d-ni episcopi alu Caransebesiului si alu Aradului au plecatu marti, cu acelasiu trenu, cu care pleca si Escel. sa baronulu de Ringelsheim fostulu comandantul militaru alu Transilvaniei, care au fostu transferat la Brunn. Din partea garnisonei au iesit la gara o companie de onore cu standardul regimentului si cu music'a militara, care inainte de a pleca trenul executa inaintea peronului, mai multe piese musicale, era la suirea bar. Ringelsheim in cupeu intona serbatoresculu imnu poporului. La plecarea iubitului si stimatului comandantul au fostu presenti toti generali, oficiari superiori si intregu corpulu oficiarilor, era din partea civila autoritatatile, cu comitele supremu si cu primariul cetății in frunte, mai multi reprezentanti ai corporatiunilor locale si unu mare numeru de publicu de ambe secsele. La semnalul datu pentru plecare, gar'a resuna de sincere si poternice strigari de urale repetitive, pentru ilustrulu calatoriu, ce se despartea din mijlocul unei poporatiuni si dintr-o provincie, unde in decursulu inaltei, delicate si importantei sale functionari in decursu de 8 ani de dile a sciutu se-si castige sympathiile atâtua ale armatei, cătu si ale poporatiunei civile fara deosebire de nationalitate. Noulu comandantul militaru alu Transilvaniei generalul Bauer se ascępta se sosescă cu trenulu de astazi.

*) liberu, sub scutul ceriului,

— (Invitat la balulu) ce se va arangia cu ocazia adunarii generale a societății pentru fondu de teatru român în 17 Noiembrie 1878 c. n. în Albă-Iuliă în sală chioscului promenadă din oraș în favoarea societății pentru fondul de teatru român și a soldatilor rănitie în Bosniă. Prețul de intrare: pentru persoană 1 fl. v. a., pentru familia 2 fl. v. a. Oferte se primesc cu multiemire și se voru publica. Bilete de intrare se capeta în sără balului la cassa, pâna atunci în negotațioră d-lui Antoniu Csiki. Începutul la 8 ore sără.

Comitetul aranjatoriu.

— (Un procuror rusesc modelu din Bulgaria) Cetim în „Resboiu“: Politia capitoliei, afând din epistolă ce ia adresat banditul Serdar, că elu se află la Rusciucu, a trămis acolo pe un agent investit să cu o adresa a consulatului Russiei de aci către guvernatorul din Rusciucu. Infaciandu-se guvernatorului, acesta tramite după procurorul... Înse cine este procurorul acolo? Se nu pufnă de risu, iubiti cetitori, ca și ve spune unu faptu pozitivu, pe care ilu garantam. Procurorul actualu din Rusciucu nu este altul de catu acel Popoff, fostu elevu alu scolei de medicina din București, care în anul trecutu a spartu o cassa de feru din contoarulu lui Nicolescu din stradă Lipsani, furându o multime de bonuri ale lui Maior Moescu și care, după ce a fostu prințu la gară dela Tergoviste, în momentul candu voi'a se plece, a fostu condamnat, — decă nu ne incelamu, — la cinci ani de inchisore. Fiindu inse transportat spre penitenciarul Dobrovici a scapatu să s'a dusu peste Dunare, er' acum este procuror la Rusciucu. Agentul nostru, spunendu guvernatorului din Rusciucu cine este acel procuror, i-a mai atrasu atenționea, că elu este și amicu intiu alu banditului Serdar; prin urmare, acestu din urma cu greu se va poté prinde prin concurșu lui Popoff. Guvernatorul își respunde, că Popoff i-a datu parolă de onore, că se va face omu de isprava, și de aceea l-a numită în funcțiunea de procuror. Cu totă în acestea Serdarul nu s'a prințu; dăr' ceea ce constatau acăsta impregurare este, că unul din cei mai importanți magistrati din Rusciucu a esită din facultatea „Văcărești“ (inchisore Bucureștilor) Minunata justiția voru avé bulgaria!

(Erata.) La articolul din Nr. trecutu intitulat „Recensiu literara“ s'a stracuratu o erore de corecție, pe care ne grabim a o corege, și adecă în linia pen-ultima în locu de: „indrepente registrulu din limbei romane etc. se se cetășca: „indrepente registrulu din limbei romane, că-ci altmîntrea voru remanea ca modelu de absurd.“

Recensiune literara.

II. „Ai carte, ai parte,“ român umoristicu, după cum ilu numesc autorul, inca s'a anuntiatu în foia acăsta, atunci inse nu ne-amu datu nici o parere asupra lui, fiindu ca nu lu-cetisem. Venim deci se ne facem refleziunile acum.

„Ai carte, ai parte,“ este primul român original în limbă română ce părtă titlul de „umoristic.“ Este într'adeveru o ideea foarte nimerita din partea lui Alexi, d'a predă publicului istorior în forma picantă, umoristică, că-ci prin acăsta se provoca foarte tare găsul de ceteri. Pe cătu este inse de recomandabile acestu modu de scriere, pe atât'a este elu si dificilu, pentru ca recere unu talentu deosebitu; dorintă singura, nu este de ajunsu.

Pentru ce?

Eta mai antău notitie facute asupra opului.

Istoriă se petrece în „Bidinesci,“ orașu ce nu existe nice 'n ceriu, nici pe pamentu și nici nu pôte esiste. Unu asia numită Ghitia Popfria (nume romantică sau comică?) se preambula pe strada cu veduva Todora si amendoi intrara la măsuță betrâna a acesteia. Popfria si Todora erau logoditi in secretu. Todora trecea de femeia foarte avută, d'aceea Bidinescii nu si-poteau explica logodirea ei cu unu parvenit cu atatu mai vertosu, ca dens'a avea patru fete mari si doi feciori. Aici ne spune „romancierulu“ ca în orașu murise unu hagiu betranu, foarte avutu, lăsându unu testamentu de următorulu cuprinsu: Totă avereia o testează nepotul meu Ghitia Popfria cu condiție se ia de socia pe Victoră, fiică jupanese mele de casa, Uti'a. La casu d'a nu se invoi la acăsta casatoria, se fia nepotul meu indatorat u platit fetei respective sumă de diece mii florini. — Uti'a scăză secretulu testamentului, si fiindu-ca fiică ei era inamorată de advocațul Orfanescu, staruesc cu totu prețul, se scape de Popfria inca pana a nu se publi-

ca testamentulu, de care elu nu scia nemicu, că în urma, capetandu cele diece mii, Victoră se se pătă casatorii cu Orfanescu. Primul pasu ii succede, că-ci logodn'a lui Popfria era opera densei. Ba inca, acesta credința că totă avereia eredita este unu bagatelu, totu la intrigile Utiie, inchiație cu Todora unu actu notarialu, prin care partea ce ar strică logodn'a, se obliga a plati celei-lalte sumă de douăzeci mii florini. Intr'aceea se publica testamentulu. Popfria, pe basea unor informații luate dela advocațul Capiu, logodn'a cu Todora o declară de stricata, er' actul notarialu de nullu, si promite, că conformu testamentului, va luă de socia pe Victoră, pe care nice nu o cunoștea; in fapta, elu credea, că acăsta, că logodita cu Orfanescu, ilu va refuza si astfel va fi scutită si de platirea celor diece mii. Uti'a reusiesc prin intrigă a face pe Popfria se nebunăscă si astfel totă avereia se remana pe man'a fetei sale, care se si cununa cu Orfanescu.

Acesta ar fi cuprinsulu din care unu „romancieru“ bunu, ar poté face o naratiune interesanta si atragătoare, pana candu sub pén'a pretentioasa a dlui Alexi, ea este o adeverata tortura pentru cetitoriu. Tiesetură materiale este lipsita de unu planu bunu si scrisa fără nici unu spiritu; o monotonie dela incepere pana la fine, repetiții nesuferite si nici o situație, care se 'ti escute curiositatea, precum intr'adeveru se intempla în „romancierul“ cei buni, si deca in capitulul din urma nu ni-ar spune simplu ca Popfria a nebunuit, ai fi p'aci se credi, că dora ilu va pune la măsa inpreuna cu cei-lalți, că-ci, din cele precedente, „romancieru“ ar trebui se fi spre a poté găsi cugetul autorului.

Cata diferența între romancieri, cari prețindu a fi romancieri si între aceia, cari sunt in fapta!

Romancierulu bunu se va folosi de ex. de momentul insemnatu, candu vrea se scape de unu personaj principal, d'aceea va intrebuinta totă mijloacele, evenimentele si motivele ce au precesu, de ex. alienare, le va descrie cu atat'a vivacitate si arta, cu atat'a sentimentu, in catu lectorulu tremura, ca are se se 'ntempe vreo catastrofa. — Cum face d. A.? Densulu, temendum se ca lectorii nu sciu ca eroului si-a pierdut mintile, vine si ne spune. Poftim situatiune!

Asemenea situatiunea capitulului din urma. Maximă „finis coronat opus“ are valoare si aici. Cu catu unu autoru va deslegă mai bine incurcaturile prin cari a tienutu incoredata atenționea lectorilor, cu catu scenă finală va fi mai scurta, cu atata ea va face mai buna impresiune. Lectorii, totu de-una, mai bine se acceptă ceva, de catu se li se spuna prea multu.

Dlu Alexi isi termina opulu intocmai că in povestile poporale, isi aduna totă persoanele, le chefuesc cu vinu si apoi intinde vorba, firesc că si candu e omulu intre pahara, de nu mai scie, ce dice, face o descriere séca de mai multe pagini, care se potea espune in cateva sentenție, in fine inchiație cu urmatoreea frasă care pote servă totu odata si că proba de elegantia de stil: „Lelea Uti'a inse, care fusese invinsa de poterea vinului, statuse dela o vreme incocă cu capulu plecatu spre măsa. La vuietului pricinuitu de Capiu, tresări din ametiél'a ei si privi cu ochii sgâti spre Todora dicundu cu gură balbaină, geabă, geaba, coconito, vedi ca amu dreptu cu vorba mea: Ai carte, ai parte!“

Limbă este cătu se pote de pestritia, intielegemul nice culta alăsa, nice ordinara de Mahalale, unu mixtum-compositum, precum nu pote există de catu in Bidinesci. Aflam de ex. cuvinte că: perdufa, bizue hazliu, stomachicon, svonu, pizma, vreme, césornicu, filotimia, ipokimena, noima, istericale, anostu, duchu, blagoslovită etc., de alta parte: sacru, spiritu, vocifera, interiectă, transiā etc. etc.

Totu aci gasim cuvinte formate după o gramatica pote inedita, a dlui Alexi, de ex. definatu, confusiatu. Mai departe vedem, ca verbulu „remanere“ formează preaperf. „remaneseră,“ a „ură“ conjunctivul „se urasca“ in locu de se „ureze,“ er' substantivul „umeru“ este de genul femeninu: umera. (Avisu societăției acad.). Asemenea, frase ca „mume-si,“ „fie-si,“ „mirese-si,“ in locu de „mumei sale,“ „fieei,“ „miresei sale“ se voru poté pronunciată in suburbie Brasovului, dar unu „romancieru“ bunu nice candu nu le va introduce in literatură.

Dar abstractiune facindu dela acestea, intrebam ce scopu a avutu autorul prin publicarea lucrarei sale?

In tempulu acesta candu demimond'a ocupa unu terenu totu mai largu, candu demoralisarea detestabilă

infectă si păturile claselor celor de josu, ruinandu astfelu basă societății, omenimea, acum, dicu, este unu păcatu neierat, este crima a milită pentru estinderea acestui torentu epidemicu! Si éta, aci vrea se-si castigă d. Alexi meritu si inca sub seducătorulu nume de „Ai carte, ai parte!“

Titlulu opului nu sta nici intr'o legatura cu contextul. Autorul vrea pote se faca parada, cugetandu ca astfelui sa seduce publicul. In locu de „ai carte, ai parte“ ar fi potutu dice: „ai carte, n'ai parte,“ fiindu ca Popfria, omu cu carte, a fostu celu inselat, său „n'ai carte, ai parte,“ că-ci Uti'a a fostu prosta, fară picu de invetitura, si totusi a ajunsu aceea ce a dorit. Dar... ce ne sfarmam capulu cu titlu? autorul a trebuitu se dăe o titlu opului, si a alesu care i-a placutu! basta.

In totu romanul botezatu „comicu,“ noi după o lectura facuta cu atenționea receruta, sinceră dăsu, nu amu aflatu nici o situație care ar merită a fi numita comica, dar nici chiar grotesca. Singuru numai aceea pote trece de comicu si acăsta, într'adeveru este comicu, ca din gresiela de condeiu autorulu si-a numit romanul seu comicu; pentru ca deca romanul „Ai carte, ai parte“ pretinde a fi unu roman comicu, apoi nu scim cum se numim romanele unui Boz (Ch. Dickens) citandu unu adeverat romancieru umoristicu, său si numai atat de multu gustatele scrieri umoristice ale unui Saphir sau Hackländer?

Inchieiemu exprimandu-ne dorintă, că unu autoru alu unui romanu, mai pre susu de totu, se studieze tehnica unui romanu, inainte d'a publică asemenei incerari de stil nereusite, se 'si dăe contu despre adeverat'a insemnatate a unui romanu, altumtrea pe langa totă pretentiu de romancieru seu publicandu chiaru opere la „Onufrie,“ nu va fi in stare se producă ceva bunu.

Petra-Petrescu.

Castigulu celu mare event de 375,000 Marci.	Anunciu de Norocu !!!	Castigurile sunt garantate de Statu.
---	-----------------------	--------------------------------------

Invitat la parteciparea sortilor de castiguri alu marei loterie de bani, garantata de Statul Hamburg, in care castigurile sicure trebuie se fia de preste 7 milioane 790,000 Marce.

Castigurile acestei loterie favorabila de bani, care conformatu unui planu ficsu cuprinde numai 82,500 losuri, sunt urmatorele si adeca:

Castigul celu mai mare este eventualu de: 375,000 Marce.
1 Premie de 250,000 Marce
1 Castiguri à 125,000 Marce
1 Castiguri à 80,000 Marce
1 Castiguri à 60,000 Marce
1 Castiguri à 50,000 Marce
1 Castiguri à 40,000 Marce
1 Castiguri à 36,000 Marce
3 Castiguri à 30,000 Marce
1 Castiguri à 25,000 Marce
6 Castiguri à 20,000 Marce
6 Castiguri à 15,000 Marce
1 Castiguri à 12,000 Marce
24 Castiguri à 10,000 Marce
2 Castiguri à 8,000 Marce
3 Castiguri à 6,000 Marce
31 Castiguri à 5,000 Marce
61 Castiguri à 4,000 Marce
4 Castiguri à 3,000 Marce
304 Castiguri à 2000 Marce
3 Castiguri à 1500 Marce
10 Castiguri à 1200 Marce
502 Castiguri à 1000 Marce
621 Castiguri à 500 Marce
37 Castiguri à 300 Marce
675 Castiguri à 250 Marce
40 Castiguri à 200 Marce
36 Castiguri à 150 Marce
22850 Castiguri à 138 Marce
10 Castiguri à 135 Marce
1950 Castiguri à 124 Marce
75 Castiguri à 120 Marce
4 Castiguri à 100 Marce
3450 Castiguri à 94 Marce
3950 Castiguri à 67 Marce
35 Castiguri à 50 Marce
3950 Castiguri à 40 Marce
3950 Castiguri à 20 Marce

Acstea castiguri ajungu in 7 serii in pucine luni la o tragere sigura.

Prima tragere a castigurilor este ficsata oficiosa si costa intregulu losu originalu numai 3 fl. 40 cr. v. a., unu diumatate de losu originalu numai 1 fl. 70 cr. v. a., unu patratru de losu originalu numai — fl. 85 cr. v. a.

Acstea losuri originale garantate prin Statu, (era nu promesse oprite) se spedescă pre langa tramiterea francata a pretului, chiaru in cele mai indepartate regiuni.

Fiacare partecipatoru primescă fara ca se me provoche dela mine gratis pre langa losulu seu originalu si planulu originalu proveduju cu marcă Statul si indata după tragere si lista oficioasa a tragerilor.

Platirea si espedarea banilor castigati la interesenti se face din partea mea directu, promptu si cu cea mai mare discretiune.

Orice comanda se poate face simplu prin asemnatu-mandate — de posta.
Se se adresesc deci totă increderea comandele relative la tragerea apropiata, pana in

15. Novembre a. c.

(49) 4-4
Samuel Heckscher senr.,
Banchieru si comptoarul de cambii in Hamburg.

Domnul meu! (21) 24

Dupa-ce prin intrebuintarea alloplui d-tale amu scăpatu cu totul de tusea unea si de ragusidă impreunata cu aceea, de care suferitul septemani si totu odata in urmarea binefacătorilor resultate ale acestui alloplu minunat de plante minam recastigat si vocea de mai nainte, me sentu forte oblegatul a' ti multiam din totă anima pentru acăsta inventiune salutară, cum si a recomanda acăsta medicina probata, după a mea convicțiune, la toti căti suferă de pieptu si mai verosimil cantaretilor. Cu perfecta stima

Peisching, 25 Juniu 1857. Ioanu Bauer. docente.

Informatiunea despre folosire se alatura la fiecare sticla. Pretiul unei sticle 1 fl. 25 cr. v. a. Pachetarea se computa cu 20 cr.

Depositul principal la Franciscu Wilhelm apotecariu in Neunkirchen.

Allopulu de plante genuinu se mai afia in Sibiu: Friedrich Thalmayer, comerciant.

Blasius: Carol Schieszl, apotecariu.

Alba-Julia, Julius Frohlich, apotecariu.

Clusius: Ed. Valentini, apotecariu.

Brasovia: Ferdinand Jekelius, apotecariu.

Sighișoara: J. B. Teutsch, comerciant.

Morburi de pieptu si plumani

de orice natură se curăță sigură prin

Allopulu de plante Schneeberg a I. Wilhelm

pregatit după prescrierea medicului, si se capătă de la Franz Wilhelm, apotecariu în Neunkirchen. Sucul acesta s'a dovedit de bunu pentru durerile de grumazu si pieptu, grippa, ragusie, tusa si trögna. Multi cumpăratori murisescu, ca numai sucului acestui-a at-a-si multumii somnului placutu.

Excellent este sucul acesta, că preservativa pe tempu neguros